

RÆÐIST MYRKUR, VIND OG REGN

Hundurin Døgg, sum var burtur í trýggjar mánaðir, eftir at hann datt oman í haganum í Kalsoy í fyrrárið, er líka lívligur, blíður og eygagóður, sum hann altíð hevur verið. – Men okkurt er kortini hent við sinninum. Hundurin ræðist illa vind, regn og myrkur, sum helst minnir hann um tíðina á helluni í sjóroki í myrkastu tíð á árinum, sigur Karsten Hansen, sum ongantíð hevði væntað at sæð hundin aftur

MILDRIÐ JACOBSEN

– Hatta er í hvussu er ikki mín hundur. Soleiðis svaraði Karsten Hansen, tá hann annan jólamorgun í fyrrárið varð upprindur av fólki í Mikladali, sum undraðust á, at ein hundur lá á trappusteininum uttan fyri húsini hjá honum í Mikladali.

– Hundurin hevði verið burtur í trýggjar mánaðir tá, og eg ivaðist onga løtu í, at hann var deyður. Har, sum hann datt oman, er frítt fall á einar 25 metrar niður á hellu, og vit høvdu ofta leitað eftir hundinum bæði við báti og í haganum, men har var einki at síggja ella hoyra.

Men tá Karsten Hansen sá myndir av hundinum, ivaðist hann als ikki.

– Eg kendi hann beinanvegin. Eg var sannførdur um, at tað var Døgg, og gleðin var ómetaliga stór hjá okkum báðum, tá vit sóust aftur. Tá Døgg sá meg aftur, sá hon bara meg, sigur hann.

Karsten Hansen greiðir frá, at hundurin, sum altíð hevur verið lívligur, fittur, blíður og eygagóður, er ikki broyttur í so máta. Men okkurt er kortini øðrvísi, enn tað var, áðrenn hundurin datt oman, og onkursvegna yvirlivdi trýggjar mánaðir á einari hellu.

– Honum dámar illa vind, nógv regn og myrkur. Tað er vónleyst at ganga túr við honum um kvøldið, tá tað er vindur og regn. Tá fáir eg hann ikki oman um húsini. Tað plagdi als ikki at vera

nakar trupulleiki. Eg rokni við, at myrkrið, regnið og vindurin minna hann um tíðina, hann var á helluni í sjóroki í myrkastu tíð á árinum, sigur Karsten Hansen.

Ræðist fyrverk

Hundurin er eisini blivin ómetaliga bangin fyri fyrverki. Karsten Hansen greiðir frá, at tá brim er, so líka sum skjýtur tað í fjøllunum, og hann heldur, at tað er hetta

hundurin hevur upplivað, meðan hann var á helluni.

– Hann verður fullkomiliga frá sær sjálvum, tá hann hoyrir eitt skot. Tá vil hann bara vekk, sigur Karsten Hansen, sum greiðir frá, at hundurin dugir væl at lata hurðar upp, sama um tær ganga inn eftir ella úteftir.

– Hoyrir hundurin eitt skot, so rýkur hann upp, letur hurðina upp og fer niður í kjallaran í eitt

baðirúm, sum er undir jørð og ikki hevur vindeygu. Har leggur hann seg, sigur Karsten Hansen og greiðir frá, at har hava tey eisini hundin á nýggjárinum, tí hann er so bangin fyri fyrverki.

– Áðrenn hundurin datt oman, var hann als ikki so bangin fyri skotum, sigur hann.

– Viðhvørt hendir eisini okkurt bara í høvðinum á honum. Tá kann hann bráðliga finna upp á at renna

avstað við fullari ferð. Hann er so burtur í einar tíggju minuttir, áðrenn hann kemur heim aftur. Soleiðis rýmdi hann ongantíð fyrr, sigur Karsten Hansen, sum greiðir frá, at annars er hundurin ómetaliga fittur og barnavinaligur. Hann goyr ikki eftir fólki sama, hvør tað er, og hann er góður við øll.

Hóast Døgg datt einar 25 metrar oman í brattlendi í Kunoy, so tykist